Tremurul sufletului

On Aprilie 19, 2010

Pune-ți la încercare putința de a te raporta mai mult la oameni, reglând sensul leadershipului tău după natura ta sufletească.

Ascensiunea trebuia să se realizeze sub conducerea unei călăuze obișnuite cu pericolele muntelui și cu lucrul în echipă. Montgomery Wick era singurul în stare să ducă la capăt această misiune de salvare plină de responsabilitate, o misiune extrem de periculoasă a cărei îndeplinire, ce merita încurajată și susținută, depindea nu numai de voința celor șase alpiniști, ci și de noroc. Nu era prima oara când lui Montgomery Wick, acest bărbat înalt, viguros, îndrăzneț, de o sănătate ce ar fi putut sfida toți medicii, i se încredința o astfel de misiune dificilă, însă de data aceasta mulți se îndoiau de reușita ei. Şi asta deoarece fiecare dintre membrii grupului trebuia să urce muntele cu o anumită cantitate de nitroglicerină în spinare, ce putea exploda în orice moment.

Ai urmărit filmul „ *Vertical Limit (2000)* "? Montgomery Wick reușește să ajungă împreună cu restul echipei sale la caverna, acoperită de avalanșă, în care se aflau supraviețuitorii, cei pe care îi căutaseră cu atâta însuflețire. Dar aici are loc o scenă plină de dramatism, plină de emoții, plină de suflet.

Leadership: Poți să produci o modificare a sensului acordat trecerii tale prin fazele inevitabile ale unui act de determinare în cadrul experienței finale a unității?

Chiar atunci când încercau să-i ridice cu ajutorul unei frânghii pe cei doi supraviețuitori, o bucată de ghețar s-a desprins din peretele grotei și, pentru că erau prinși de aceeași frânghie, toții patru au căzut în adâncul grotei. Frânghia de care erau legați îi putea susține pe toți patru, dar pioleții nu mai rezistau și mai aveau puțin până să sară din locașurile în care erau bătuți. Părea că nimic nu-i mai putea salva. Dintr-o clipă în alta se putea întâmpla tragedia. Dorința de viață era puternică, dar sufletele le erau cuprinse de o spaimă de moarte. Panica se dezlănțui de-a binelea și nimic nu mai putea să o oprească. Toți patru, pradă unei neliniști îngrozitoare, cu sufletele îndurerate, cuprinse de o deznădejde crâncenă, își așteptau cu înspăimântare sfârșitul.

Caracterele tari se văd numai în momentele grele, numai atunci când se confruntă cu acele realități sensibile, nedorite, numai atunci când, găsindu-se față în față cu primejdia, sunt nevoite să facă anumite compromisuri, anumite alegeri dictate atât de rațiune cât și de suflet.

Montgomery Wick, liderul echipei, însuflețit mai mult de un singur simțământ - dragostea pentru soția sa care murise pe munte și pe care abia acum, în această misiune o găsise înghețată, cugetă o clipă, apoi cu o ultimă sforțare, cu o ultimă dorință de viață, își scoate briceagul. Închide ochii preț de câteva secunde, spune în gând o ultimă scurtă rugăciune - rugăciunea unui muribund, apoi îi redeschide. Şi, ca un servitor credincios care își dă viața pentru stăpânul său, dobândind astfel fericirea supremă, taie frânghia salvându-i pe Peter și Annie, care se aflau deasupra lui pe frânghie. Dar din nefericire – sau poate ca o pedeapsă dumnezeiască, Elliot Vaughn, cel de-al doilea supraviețuitor, care era de fapt și responsabil pentru moartea soției lui, se prăbușește împreună cu el în hăul adânc al grotei.

Sensului acordat trecerii tale prin fazele inevitabile ale unui act de determinare în cadrul experienței finale a unității poate fi acela de "neschimbat, atât de prins în propriile nonvalori". În alt caz, sensul poate fi acela de extindere a câmpului conștiinței sau de "aventurier". Sau poate fi acela al unei greutăți apăsătoare , al unei dureri continue care te trage parcă în jos, din cauza căreia nu poți avansa în viață. Care din ele te face cel dintâi?

Leadership: Realitatea îți dă dreptul să impui un anumit model de interpretare a ceea ce simți și percepi într-un plan de existență străin aspirațiilor tale firești?

Unul din rezultatele leadershipului, indiferent că ne referim la felul nostru de a ne raporta la o realitate diferită, sau la arta de a ne schimba pe noi înșine, controlându-ne reacțiile și atitudinea, sau la orice altă formă de a impune un anumit model de interpretare a ceea ce simțim și percepem, este acela că ne prezintă noi îmbinări ale actului de cunoaștere de sine și a rezultatului lui: conștiința.

Alte elemente aflate în afara continuumului de experiențe mai puțin agreabile și neașteptate, la care nu poți să asiști ca un spectator care observă cumva din afară evoluția evenimentelor, fără să se implice, pot aprinde sau stinge acea flacără a dârzeniei de a deveni slujitor al unei cauze nobile, dar cu mize foarte mari.

Așa încât, pentru a ne însuși arta conducerii, trebuie să începem să înțelegem existența mai multor posibilități de receptare a realității decât consideram, anterior, că există. Chiar ceva mai mult. Aceleași mize suplimentare, generând o atitudine care poate nu se bazează pe rațiune, pe lege, pe reguli, ci pe instinctul de reacție, supraviețuire sau de apartenență la un cadru nou de afirmare (prin sacrificiu), vor fi folosite iar și iar, cu însemnate repercusiuni.

Modelele mai cuprinzătoare de "intervenție" implementate în circumstanțe în care angajamentele asumate sunt garantate de conștiință și de capitalurile proprii de emoții. Ele înnobilează lupta pentru existența unei noi versiuni a leadershipului - bazate pe înălțimea propriei greutăți morale, înălțimea propriei tale viziuni asupra a ceea ce ești, care să evite căderea într-un derizoriu dezamăgitor.

Leadership: Poți să avansezi în găsirea calităților bune punându-ți la îndoială prezumțiile de nevinovăție în virtutea unui acord între ceea ce te distrage de la prezent și măsura în care prezentul se abține să contrazică o realitate de care se dezic toți?

Întorci spatele naturii tale sufletești atunci când dai de greu?

A te afla în fruntea oamenilor poate fi atât o binecuvântare, cât și un blestem. Pe de o parte, ca lider, exercitând o mare influență asupra oamenilor, îi poți stăpâni și controla, bazându-te astfel pe sprijinul lor și pe dăruirea lor totală. Adică te poți bucura de poziția pe care o ai, te poți bucura de faptul că ai în jurul tău o echipă de oameni devotați, dispuși să facă multe eforturi numai pentru a te putea ajuta să-ți atingi scopurile propuse mult mai ușor. Pe de altă parte, dacă tu și echipa ta sunteți puși în situații limită, ei bine, în acest caz tu trebuie să fii acela cu o voință puternică care să se bată pentru fiecare suflet din echipă.

Poți oare bănui ce are să-ți rezerve viitorul? Îți pui la încercare putința de a te dărui celorlalți atunci când urci pe pante abrupte? Sau ești genul acela care preia o însărcinare și o părăsește când se apropie momentul culminant al misiunii? Ai putea îndura simțămintele care îi covârșesc pe oameni în situațiile limită? Întorci spatele naturii tale sufletești atunci când dai de greu?

Liderii cei mai buni conduc nu numai cu mintea, ci și cu sufletul. Dacă ești liderul unui grup montan este de datoria ta să te asiguri de reușita misiunii ce ți-a fost încredințată, chiar dacă te vei izbi de dificultăți aparent imposibil de depășit. Asigură-i pe oameni că nu îi amenință nicio primejdie, sau, în caz contrar, pune-i în gardă și acționează în comun acord cu ei.

Dovada propriei valori este dată de acordul încheiat între motivele dificultăților aparent imposibil de depășit și putința de a te opune drumului tău până în adâncul sufletului.

Tremurul sufletului este acea vibrație interioară, acel sentiment de responsabilitate față de oamenii din echipă, pe care un lider trebuie să-l aibă în orice situație, dar mai ales în situațiile critice. Susținerea morală poate avea efecte benefice, iar sacrificiul suprem poate salva sufletele uneori, dar alteori este inutil.

Oare câți lideri au acest sentiment de responsabilitate față de cei din echipă? Puțini ! Aceștia sunt însă acei lideri care nu au uitat, mai întâi de toate, că sunt oameni.

Pune-ți la încercare putința de a te raporta mai mult la oameni, reglând sensul leadershipului tău după natura ta sufletească.

Source: https://neculaifantanaru.com/tremurul-sufletului.html